

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीयेभार
तासाममृतवर्णानां क्षरंतीनां समंततः ॥ बभूवामृतजः फेनः स्रवंतीनामिवोर्मिजः ॥ १९ ॥ सवत्समुखविभ्रष्टोभवस्यभुवितिष्ठतः ॥ शिरस्यवापतक्रुद्धः सतदैक्ष
तचप्रभुः ॥ २० ॥ ललाटप्रभवेणाक्षारोहिणीं प्रदहन्निव ॥ तत्तेजस्तुतोरौद्रं कपिलास्ताविशांपते ॥ २१ ॥ नानावर्णत्वमनयन्मेघानिव दिवाकरः ॥ यास्तुत
स्मादपक्रम्यसोममेवाभिसंश्रिताः ॥ २२ ॥ यथोत्पन्नाः स्ववर्णास्थास्तानीताश्चान्यवर्णतां ॥ अथक्रुद्धं महादेवं प्रजापतिरभाषत ॥ २३ ॥ अमृतेनावसिक्त
स्त्वं नोच्छिष्टं विद्यते गवां ॥ यथा त्वमृतमादाय सोमो विस्यंदते पुनः ॥ २४ ॥ तथाक्षीरं क्षरंत्येतारोहिण्यो मृतसंभवं ॥ नदुष्यत्यनिलो नाग्निर्न सुवर्णं न चोदधिः ॥
॥ २५ ॥ नामृतेनामृतं पीतं वत्सपीतानवत्सला ॥ इमान् लोकान्भरिष्यंति हविषा प्रसवेण च ॥ २६ ॥ आसामैश्वर्यमिच्छंतिसर्वे मृतमयं शुभं ॥ वृषभं च ददौ तस्मै
सहगोभिः प्रजापतिः ॥ २७ ॥ प्रसादयामास मनस्तेन रुद्रस्य भारत ॥ प्रीतश्चापि महादेवश्चकार वृषभं तदा ॥ २८ ॥ ध्वजं च वाहनं चैव तस्मात्स वृषभध्वजः ॥ ततो दे
वैर्महादेवस्तदापशुपतिः कृतः ॥ ईश्वरः सगवांमध्ये वृषभांकः प्रकीर्तितः ॥ २९ ॥ एवमव्यग्रवर्णानां कपिलानां महौजसां ॥ प्रदाने प्रथमः कल्पः सर्वासामेव कीर्ति
तः ॥ ३० ॥ लोकज्येष्ठालोकवृत्तिप्रवृत्तारुद्रोपेताः सोमविष्यंदभूताः ॥ सौम्याः पुण्याः कामदाः प्राणदाश्च गावैर्दत्त्वा सर्वकामप्रदः स्यात् ॥ ३१ ॥ इदं गवां प्रभव
विधानमुत्तमं पठन्सदा शुचिरपि मंगलप्रियः ॥ विमुच्यते कलिकलुषेण मानवः श्रियं सुतान्धनपशुमाप्नुयात्सदा ॥ ३२ ॥ हव्यं कव्यं तर्पणं शांतिकर्म यानं वासो
वृद्धबालस्य तुष्टिः ॥ एतान्सर्वाङ्गो प्रदाने गुणान्वैदाताराजन्नाप्नुयाद्वै सदैव ॥ ३३ ॥ वैशंपायन उवाच पितामहस्याथ निशम्य वाक्यं राजा सहभ्रातृभिरा
जमीढः ॥ सुवर्णवर्णानि दुर्हस्तथागाः पार्थोददौ ब्राह्मणसत्तमेभ्यः ॥ ३४ ॥ तथैव तेभ्योऽपि ददौ द्विजेभ्यो गवांसहस्राणि शतानि चैव ॥ यज्ञान्समुद्दिश्य च दक्षिणा
र्थैर्लोकान्विजेतुं परमां च कीर्तिं ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनप० आनुशासनिके० दानधर्मे गोप्रभवकथने सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥
भीष्म उवाच एतस्मिन्नेव काले तु वसिष्ठमुपि सत्तमं ॥ इक्ष्वाकुवंशजो राजा सौदासो वदतां वरः ॥ १ ॥ सर्वलोकचरं सिद्धं ब्रह्म कोशं सनातनं ॥ पुरोहितमभि
प्रष्टुमभिवाद्योपचक्रमे ॥ २ ॥ सौदास उवाच त्रैलोक्ये भगवन्किं स्वित्यवित्रं कथ्यते न घ ॥ यत्कीर्तयन्सदामर्त्यः प्राप्नुयात्पुण्यमुत्तमं ॥ ३ ॥

तत्रावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥

॥ ७८ ॥

॥ ७९ ॥

एतस्मिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥